

Ingress:

Fiskeriverket kräver i en skrivelse till Miljödomstolen i Växjö att Öresundsbron betalar en årlig avgift på en miljon kronor, som ersättning för allmän fiskeskada, främst torskreproduktionen i Östersjön. Kravet ställs efter tolv års undersökningar av Öresundsförbindelsens effekter på fisk och fiske. Fiskeriverket vill också att konsortiet sätter ut 40 miljoner s.k. ålyngel som ersättning för beräknad skada. Öresundsförbindelsen säger blankt nej till Fiskeriverkets krav. Öresundsfonden är starkt kritisk till verkets krav, vilket framgår av yttrandet till miljödomstolen.

Växjö Tingsrätt, Miljödomstolen
Box 81
351 03 Växjö

Malmö 2006-04-24

Prövotidsredovisning, mål nr M 14-99, alternativt M 366-99

Enligt deldom 1995 skall Fiskeriverket lämna förslag på fiskevårdande åtgärder eller fiskeavgift. Verket lämnar därför förslag på fiskevårdande åtgärder för Öresund och Östersjön med angränsande vatten till ett värde av årligen en miljon kronor. Stiftelsen Öresundsfonden **yrkar** att Fiskeriverket definierar och klart anger vilka fiskevårdande åtgärder, som skall vidtas. Det kan nämligen inte uteslutas (för att använda verkets eget språk, se nedan) att den årliga miljonen hamnar i något svart hål.

Fiskeriverkets utlåtande ger generellt en bild av osäkerhet, tveksamma och ej dokumenterade fakta. Verket använder orden "kan inte uteslutas" på tre ställen:

Vandring av sill: "Det tyder på att Rügensillens vandring genom Öresund inte störts i någon större omfattning. Men det går inte att utesluta..."

Rekrytering av plattfisk: "Därför kan inte en påverkan på rekrytering av plattfisk i Öresund under anläggningsfasen av Öresundsförbindelsen uteslutas även om den inte kunnat upptäckas i det utförda undersökningarna."

Yrkesfiske: "Genomgående större skillnader i artsammansättning och fångst per ansträngning i Öresund med närliggande havsområden kan inte upptäckas under prövotiden. En påverkan av yrkesfisket speciellt under anläggningsfasen kan dock inte uteslutas."

Sånt inger ingen trovärdighet

Fler tveksamheter finns:

Vandring av blankål: "Telemetriförsöken visar inte entydigt att blankålarna reagerar negativt på belysning från bron". Därför menar verket, förvisso vällovligt, att lämpliga åtgärder bör vidtas. Viktigt är att verket kan ange vilka slags åtgärder som skall vidtas.

Lokal fiskvandring: Ljus (från bron) stöter bort vissa fiskarter, lockar andra. Åtgärd: Inget direktljus från bron på vattnet - men då blir ju förhållandet det motsatta. Vad är vinsten?

Utfyllnader och muddringar: Här påpekar Fiskeriverket de stora fångstförluster som svenskt yrkes- och fritidsfisket odiskutabelt gjort. Verket anser att det är Öresundsbrons fel. Nej, säger Öresundsfonden – här handlar det ytterst om rovfiskets verkningar.

Fiskeriverket påvisar vidare att bottenytan bedöms (= gissning, vår kommentar) ha minskat med fem procent efter muddringen. Bropelarna m.m. är i dag be vuxna med biomassa. Våra dykningar visar att det handlar om i storleksordningen cirka 20 kilo biomassa per kvadratmeter. Anläggandet av bron (pelare, pyloner och ankarförtöjningar) har tagit bort cirka 21 000 kvadratmeter värdefull sundsbotten. I stället har det skapats minst lika många värdefulla s.k. konstgjorda rev med utgångspunkt från den grundaste brosträckningen. Det handlar alltså om ett nollsummespel.

Breddandet och fördjupandet av Flintrännan har kostat sundsbotten men biomassan har återkommit. Anläggandet av nya Flintrännan var dock ett krav från Sjöfartsverket.

Verkningarna av det bygget kan inte lastas Öresundsbron.

Ålyngelinvandringen till Östersjön: Som fiskeriverket själva skriver är osäkerheten stor när det gäller bedömningen av hur stor andel av ålynglen som faktiskt dör eller skulle ha dött av naturliga orsaker under sin vandring genom Öresund. Sättet att redovisa resultat förefaller tveksamt: i Figur 1 redovisas ett index baserat på åren 1992 – 1996 samt 2000 – 2002 med redovisad återfångst under samma period, men också den observerade tätheten på den svenska sidan under perioden 1996 – 1999, hur ser Europaindex ut under denna period?

Flera andra arbeten utfördes i Öresund under byggandet av Öresundsförbindelsen, exempelvis byggdes Norra hamnen med tillhörande pirar i Helsingborg samt utfyllnad av Norra Hamnen i Malmö, den senare under långa perioder med ofantliga sedimentplymer som följd. Har dessa arbeten tagits med i beräkningarna när redovisningen har gjorts?

Nollösningens effekter på torskreproduktionen: Fiskeriverket har sin egen syn på nollösningen trots att den är fastlagd av regeringarna.

Om verket ändå skulle vilja försöka att föda upp torsk på matematisk väg borde verket ha gått på mer relevanta siffror. Två finns (redovisade i ”10:e halvårsrapporten om miljön och den fasta förbindelsen över Öresund”, Kontroll- och Styrgruppen för Öresundsförbindelsen). Båda bygger på SMHI:s och DHI:s modeller:

Öresundskonsortiets sammanvägning enligt ”Zero Crossing Concept” efter 20 år:

Vatten – 11%, salt – 0,16%.

Internationella Expertpanelen enligt ”Minimum Deviation Concept” efter 20 år: Vatten och salt mellan 0,29% och 0,41% (anmärkning: MDC ger alltid ett positivt resultat).

I rapporten konstateras, att tar man med den statistiska osäkerheten är noll-lösningen uppnådd.

Detta yttrande har utarbetats i samarbete med marinbiologen Arne Samuelsson, styrelseledamot i Stiftelsen Öresundsfonden och aktiv dykare i Öresund sedan 1967. I behandlingen av detta ärende har vår ordförande Kjell Andersson inte deltagit p.g.a. jävssituation.

På uppdrag av Stiftelsen Öresundsfondens styrelse

.....
Nils Blid